

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

Η Ιστορία του Φάρου της Αλεξανδρούπολης:

Όταν στη δεκαετία του 1850 άρχισε να δημιουργείται ένας λιμενίσκος στον ίδιο χώρο που είναι το σημερινό λιμάνι της Αλεξανδρούπολης φάνηκε η ανάγκη εγκατάστασης κι ενός φάρου που θα διευκόλυνε τους ντόπιους ναυτικούς αλλά και τους ναυτιλλομένους από και προς τον Ελλήσποντο.

Έτσι , δυτικά του λιμανιού, κτίστηκε ένας κυλινδρικός πύργος με φαρδιά βάση , από αρμολογημένη πέτρα , στην κορυφή του οποίου τοποθετήθηκε φάρος , δηλαδή πυρσός που χρησιμεύει στην ακτοπλοΐα και πελαγοδρομία. Το κτίσιμο του φάρου ανέλαβε Γαλλική Εταιρεία Φάρων και Φανών της Μεσογείου μετά από σύμβαση με την τότε Τουρκική Κυβέρνηση.

Το κτίριο του φάρου έχει ύψος 18 μέτρα από το έδαφος και 27 μέτρα (εστιακό ύψος) από τη μέση στάθμη θάλασσης. Χαρακτηριστικό του φάρου είναι τρεις (03) λευκές αναλαμπές κάθε 15 δευτερόλεπτα και έχει φωτιστική φωτοβολία 24 ναυτικών μιλίων και με ιδανικές καιρικές συνθήκες είναι ορατότητα από απόσταση 24 ναυτικών μιλίων (44χλμ περίπου).

Λειτουργεί υπό την άμεση επιτήρηση προσωπικού της Υπηρεσίας Φάρων και είναι ένας από τους λίγους επιτηρούμενους φάρους που υπάρχουν σήμερα. Είναι το Ναυτικό σύμβολο της Αλεξανδρούπολης. Στα πλαίσια του εορτασμού της Ναυτικής

Εβδομάδας 1994 από το Σύλλογο Αρχαιοφίλων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς Νομού Έβρου τοποθετήθηκε στην είσοδό του μαρμάρινη πλάκα με το ιστορικό του.

Τα εγκαίνια του φάρου έγιναν την 1η Ιουνίου 1880 και από τότε λειτουργεί χωρίς διακοπή σηματοδοτώντας το χαρακτηριστικό σύμβολο της Αλεξανδρούπολης. Τότε λειτουργούσε με ασετιλίνη. Αργότερα λειτουργούσε με πετρέλαιο με τη μέθοδο της πυράκτωσης. Από το 1974 λειτουργεί με ηλεκτρικό ρεύμα αλλά διαθέτει και εφεδρικές φιάλες με ασετιλίνη για την περίπτωση διακοπής του ηλεκτρικού ρεύματος. Επισκευές και μετασκευές στο κτίριο του φάρου έγιναν το 1946 και το 1955. Το 2002 αντικαταστάθηκε ο ηλεκτρολογικός εξοπλισμός του με νέας τεχνολογίας. Στην κορυφή του κτίσματος βρίσκεται ο θάλαμος του φανού.

Γύρω από το φανό περιστρέφεται ένας κοίλος καθρέφτης που στέλνει το φως στα τοποθετημένα γύρω του πρίσματα. Η κίνηση του καθρέφτη πριν χρησιμοποιηθεί το ηλεκτρικό ρεύμα απαιτούσε μια διαδικασία με αντίβαρα και τροχαλίες που φρόντιζε ο Φαροφύλακας. Για να φτάσει κανείς στην κορυφή του πρέπει να περάσει τα 98 σκαλοπάτια του με τα έξι μεγάλα πλατύσκαλα. Δίπλα από κάθε πλατύσκαλο υπάρχει στενόμακρο παραθυράκι, προς τη νότια μεριά του, για να φωτίζεται το εσωτερικό του.

